

Nadležni sud: **Trgovački sud u Splitu**
Poslovni broj: **St-180/2020**
Stečajni sudac: **Velimir Vuković**
Stečajni dužnik: **Stečajna masa iza BEPO-COMMERCE d.o.o. u stečaju, OIB:
13635559838, Murter, Težačka 5A**

PREDMET: Očitovanje na podnesak osnivača

Dana 31. ožujka 2022. osnivač stečajnog dužnika zastupan po punomoćniku odvjetniku Andriji Kuzmaniću dostavio je u stečajni spis podnesak osnivača društva, na koji se u daljnjem tekstu očitujem.

Osnivač pravnog prednika stečajnog dužnika u gore navedenom podnesku pod točkom 1. navodi kako nisu ispunjeni uvjeti za nastavak stečajnog postupka nad stečajnom masom, tvrdeći da dužnik nije vlasnik imovine. Imovinu čini materijalna, kao i financijska imovina, a u ovom predmetu nesporno je da je stečajni dužnik vlasnik eventualne financijske imovine koja će proizaći iz uspjeha u parnici pobijanja pravne radnje, odnosno radnje kojom je podnositelj podneska otuđio imovinu društva uz neznatnu (i upitnu) naknadu sa bliskom osobom.

Iz podneska je moguće jasno utvrditi da podnositelju istog nije u potpunosti jasan institut skraćenog stečajnog postupka u Stečajnom zakonu. Naime, osnivač navodi kako se stečajni upravitelj nije očitovao na Oglas objavljen 3. srpnja 2019. godine na stranicama e-Oglasna ploče sudova, što isti nije ni mogao učiniti, obzirom da se stečajni upravitelj imenuje tek rješenjem o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka. Na spomenuto rješenje stečajni upravitelj može uložiti žalbu ili podnijeti prijedlog za nastavak postupka radi naknadne diobe ukoliko dođe do saznanja o postojanju naknadno utvrđene imovine. U kasnijim navodima podnositelj podneska navodi kako je stečajni upravitelj propustio utvrditi da li postoje uvjeti za provedbu skraćenog stečajnog postupka i da se isti usuglasio s brisanjem prednika dužnika iz sudskog registra, što zapravo nije ni dužnost ni ovlast stečajnog upravitelja. Nadalje, nije u potpunosti jasan navod da je vjerovnicima „zatvorena mogućnost“ podnijeti prijedlog za nastavak postupka radi naknadne diobe ukoliko isti smatraju da postoji imovina koja čini stečajnu masu, uz eventualni predujam troškova ukoliko se radi o financijskoj imovini koju je potrebno utužiti. U ovom konkretnom slučaju proveden je skraćeni stečajni postupak, te po prijedlogu podnositelja Poljoprivredna zadruga Supetar, OIB: 96611968582, od 23. ožujka 2020. određen je nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe, a što je jasno vidljivo u pravorijeku rješenja St-196/2020-2 od 8. rujna 2020. godine, na koji također nije potrebno da se stečajni upravitelj očituje ukoliko je podneskom vjerovnik ili treća zainteresirana osoba učinila vjerojatnim postojanje razloga za nastavak postupka.

Nadalje, nije jasno po kojoj odredbi zakona ili drugom pravnom izvoru podnositelj podneska paušalnim zahtjevom traži „odbacivanje prijedloga i obustave postupka“? Naime, pravno je

nemoguće „preispitivanje“ pravomoćnog rješenja, takav institut ne postoji, a posebice iz razloga što je došlo do izmjene uređujućeg stečajnog sudca u postupku u kojem nije moguć ni povrat na prijašnje stanje. Pitanje je i aktivne legitimacije podnositelja, obzirom da stečajnim zakonom osnivač društva ne predstavlja stranku u postupku, odnosno ne čini „dužnika pojedinca“ jer se nesporno radi o pravnoj osobi. Nedvojbeno je da su tijela stečajnog postupka: Stečajni sud, Skupština vjerovnika i stečajni upravitelj, te eventualno odbor vjerovnika ukoliko su ispunjene zakonske pretpostavke za osnivanje istog.

Pod točkom 2. podneska, podnositelj navodi kako je rješenjem St-196/2020 od 5. veljače 2021. godine odobreno podnošenje tužbe, što je točno i u skladu s čl. 212. st. 4. Stečajnog zakona, međutim stečajni upravitelj upućen je podnijeti navedenu tužbu po odluci skupštine vjerovnika na održanom izvještajnom ročištu sukladno čl. 107. Stečajnog zakona. Punomoćniku odvjetniku stečajnog dužnika potpisana je tužba sa naznačenim VPS-om od 250.000,00 kuna, a koja je istom dostavljena poštom uz punomoć i ugovor o zastupanju, stoga nije jasno iz kojeg razloga je predana tužba sa vrijednosti spora 1.980.000 kuna ako je vrijednost pobijane pravne radnje 250.000,00 kuna. U podnesenoj tužbi razvidno je da je i nagrada odvjetniku za sastavljanje tužbe obračunata na VPS od 250.000 kuna, te se isti očitovao kako se radio o njegovoj pogrešci, na što je upućen predložiti izmjenu vrijednosti.

Nadalje, u svezi s navodima osnivača društva da tražbina RH Ministarstvo financija nije zakonita i da ista ne postoji iz razloga što je na porezno rješenje uložena žalba, zatražio sam očitovanje Porezne uprave, Područni ured Split, Službe za nadzor, iz kojeg proizlazi da je postupak koji provodi Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak u povodu žalbe obustavljen sukladno čl. 39. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), iz razloga što je stranka u postupku prestala postojati i to prije donošenja meritorne odluke o žalbi. Zaključno na očitovanje, činjenica da je postupak obustavljen ne znači da ne postoji potraživanje iz poreznog rješenja. Iz očitovanja Voditelja Odjela za nadzor, a kojeg dostavljam u prilogu, razvidno je da Porezna uprava potražuje 1.929.656,33 kuna. Obzirom da su uz prijavu tražbine dostavljene vjerodostojne i ovršne isprave iz kojih je razvidno potraživanje RH, MF-Porezna uprava, tražbina je priznata u cijelosti. Protiv osnivača društva, ovdje podnositelja podneska, podnesena je kaznena prijava u predmetu ŽDO-a, KP-DO-126/20 i u tijeku je istraga pred Županijskim sudom u Splitu oznake Kir-329/21. Pretpostavlja se da su oba prethodno spomenuta postupka pokrenuta po prijedlogu nekog od vjerovnika u stečajnom postupku ili po službenoj dužnosti po prijedlogu Službe za nadzor i to prije nastavka postupka radi naknadne diobe.

Poljoprivredna zadruga Supetar uz prijavu tražbine dostavila je ispis potraživanja iz poslovnih knjiga na osnovu kojih proizlazi tražbina vjerovnika, a iz kojeg je razvidno da vjerovnik tereti stečajnog dužnika za izdane račune za zakup poslovnog prostora. Uvidom u e-spis putem sustava e-komunikacija razvidno je da je pravni prednik stečajnog dužnika bio stranka u 3 predmeta koji su se vodili pred Općinskim sudom u Splitu i to oznaka: P-6129/2016, Ovr-3870/2015 i P-5753/2015. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Splitu od 20. studenog 2014. godine, posl.br. Gžst-440/13 ukinuta je točka II i odluka o trošku, te vraćena u tom dijelu na ponovno suđenje Općinskom sudu u Supetru u predmetu posl.br.P-657/08 (kasnije P-403/2014, P-5753/2015 OS u Splitu). Iz obrazloženja citirane drugostupanjske odluke navodi se da suprotno stavu

prvostupanjskog suda, tužitelj – Poljoprivredna zadruga Supetar ima pravo od tuženika (tadašnji BEPO-COMMERCE d.o.o.) po dva osnova tražiti isplatu i to do opoziva ugovora o zakupu ugovoreni iznos zakupnine, a za vrijeme nakon opoziva ugovora, temeljem činjenice da je vlasnik poslovnog prostora kao izgubljenu zaradu ili stjecanje bez osnove. Obzirom da stečajni upravitelj ne raspolaže ispravama na osnovi kojih bi se tražbina osporila, ista je prihvaćena. Nedugo nakon donošenja navedene presude, sklopljen je sporni Ugovor o kupoprodaji nekretnina kojim su otuđene nekretnine u vlasništvu prednika stečajnog dužnika, a kojeg po odluci skupštine vjerovnika stečajni dužnik pobija u parnici P-117/21 pri Trgovačkim sudom u Splitu. Napominje se da je predmetni ugovor sklopljen između stečajnog dužnika kao prodavatelja, i upravo osnivača kao kupca, a ugovorena cijena je 250.000,00 kuna koju je osnivač platio kompenzacijom.

Nadalje, podnositelj navodi kako su propušteni svi zakonski rokovi radi pobijanja pravnih radnji, što naprosto nije istina. Naime, rok za pobijanje pravne radnje koju je stečajni dužnik poduzeo, a kojom se društvo namjerno oštećuje je 10 godina sukladno čl. 202. Stečajnog zakona. Sukladno čl. 203. Stečajnog zakona rok za pobijanje pravne radnje bez naknade ili uz neznatnu naknadu može se pobijati u roku od 4 godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Nadalje, člankom 209. st. 2. Stečajnog zakona određeno je da će se smatrati da je pravni posao poduzet onda kada su bile ispunjene ostale pretpostavke za njegovu valjanost, odnosno kad izjava volje o upisu postane obvezujuća za dužnika i kada druga strana podnese zahtjev za upis pravne promjene u javnu knjigu. Odredbom čl. 120. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnu knjigu, a stavkom 3. propisano je da provedena uknjižba djeluje od trenutka kada je sudu bio podnesen zahtjev za uknjižbu. Tuženik je prijedlog za uknjižbu nekretnina koje su predmet Ugovora o kupoprodaji i to čest.zem. 372/1, 372/2, 370/4 k.o. Supetar podnio 7. srpnja 2015. godine pod brojem. Z-1725/2015, dok je čest.zem. 373/2 k.o. Supetar uknjižena na njegovo ime rješenjem iz pojedinačnog ispravnog postupka koje je zaprimljeno na zk odjelu 21.03.2016. godine pod posl.br. Z-1046/2016, s druge strane, prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom podnijela je Financijska agencija dana 27. lipnja 2019. godine. Zaključno na navedeno, razvidno je da je od poduzimanja pravne radnje do podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka prošlo manje od 4 godine.

U Murteru, 27. travnja 2022.

Stečajni upravitelj

Ivan Morosavljević